

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2136/2020
19.11.2020.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др. Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др. Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужилаца АА, ББ, обојица из ..., ВВ, ГГ и ДД, сви из села ..., Општина ..., које у ревизијском поступку заступа пуномоћник мр. Немања Јоловић, адвокат из ..., против туженог ЂЂ из ..., Општина ..., кога заступа пуномоћник Весна Илић, адвокат из ..., ради дуга, вредност предмета спора 838.344,18 динара, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр. 4601/19 од 05.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужилаца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр.4601/19 од 05.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр. 4601/19 од 05.12.2019. године одбијена је жалба тужилаца и потврђена је пресуда Основног суда у Аранђеловцу П 275/17 од 29.05.2019. године којом је одбијен као неоснован тужбени захтев за обавезивање туженог да тужиоцима као солидарним повериоцима исплати износ од 838.344,18 динара са припадајућом каматом и обавезани тужиоци да туженом накнаде трошкова поступка. Одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Одлучивање о затезној камати на трошкове поступка у овој парници, не представља правно питање од општег интереса или правно питања у интересу равноправности грађана, о коме би Врховни касациони суд одлучивао по посебној ревизији. Не ради се о питању о коме је потребно ново тумачење права или уједначавање судске праксе. У пракси судова, па и Врховног касационог суда, уједначено је становиште да тужиоци којима су одлукама у другом поступку досуђени трошкови, а затезну камату на трошкове нису тражили у тим поступцима, не могу исту остваривати у посебној парници као главни захтев у висини обрачунате камате од извршности претходне одлуке до исплате.

На основу изложеног одлучено је као у изреци у ставу један овог решења.

Тужба је у предметном спору поднета дана 29.05.2017. године. Вредност предмета спора пресуде која се ревизијом побија је износ од 838.344,18 динара.

Одредба члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног ревизијског цензуса ревизија није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија,
др. Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић